

Posudek oponenta na diplomovou práci J. Rákosníka žádajícího o její uznání za práci rigorózní „Vývoj právní úpravy politických stran v českých zemích v letech 1860-1938“, 132 str. vlastní text, prameny a literatura str. 133-136

Konstatuji, že shora nadepsaná diplomová práce splňuje formální nároky stanovené rigorózním řádem (a příslušným dopisem děkana PF UK z r. 2002) pro uznání za práci rigorózní. Též po stránce kvalitativně obsahové tyto nároky přesvědčivě naplňuje.

Autor propojil množství poznatků, případně podnětů sociálních věd i neprávni historiografie s právněhistorickou, respektive právní rovinou zkoumaného pojmu a jevu. To je doloženo, mimo jiné, reprezentativním souborem literatury, který nejen shromáždil, ale také kriticky využil. Mohu doplnit jen jednotlivosti z dobové právnické literatury, které byly přehlednuty (např. K. Novák, Politické strany a veřejný život, in: Naše právo a stát (sborník k výročí Všehrdu), Praha 1928, z novější produkce pak autor přešel obsažný soupis spolků (Laštovka-Laštovková – Rataj-Ratajová – Třikač, Pražské spolky. Soupis ..., Praha 1998) což bych mu přece je vyčítal více, zejména v kontextu podobných titulů jako je např. „Svět české aristokracie 1500-1700“, které do soupisu zařadil.

Z obecných připomínek nemohu neupozornit na částečnou nevyváženost právního obsahu a názvu práce: klíčové normy, o nichž píše jsou československé (částečně československé právo), ale název mluví jen o politických stranách „v českých zemích“. Jde autorovi tedy jen o aplikaci práva v těchto zemích? V této souvislosti dodávám, že bylo vhodné zařadit do práce jednak seznam všech právních předpisů, s nimiž autor jakkoliv pracoval, jednak těch, které klíčový pojem obsahují a tak či onak regulují. Zjistil by jednak, že už ve Šrobárových ÚN (bratislavských i užhorodských) jsou umístěna nařízení a vyhlášky částečně vydané po vyhlášení Ústavy (1920) týkající se zakládání i konkrétního zastavování útvarů spojených s některými politickými stranami, jednak by se našlo nařízení u rozpuštění organizací německé strany národně sociální a německé strany národní na Podkarpatské Rusi z r. 1933 publikované tam v Zemském věstníku. Též, myslím, chybí alespoň registrující zmínka o vl. nařízení o zabavení, úschově a správě majetku politických stran (č. 202/1933 Sb.).

Drobné výhrady. Označit studijní vydání rakouského ústav.práva prof. Pražáka (r. 1898) jako samizdat je úsměvné (str. 135). Časté označování některých autorů (např. prof. Weyra) jako expertů (např. str. 24, 26, 27, 40, 58, 72, 97) nevyjadřuje dostatečnou míru citu pro obsah a účel tohoto pojmu.

Jinak ovšem pracoval autor velmi dobře, zejména nakládáním s rozhodnutími příslušných soudů a zařazením „slavných právních případů“ vytvořil přesvědčivý obraz reality o fungování skupiny norem svého druhu v prvorepublikovém veřejném životě.

Protože autor nemůže do textu práce, o jejíž uznání bylo požádáno, zasahovat, navrhuji, aby se během obhajoby vyrovnal s faktem vydání nejnovější dvojdílné syntetické práce o politických stranách (I 1861-1938, II 1938-2004) J. Malíře, D. Marka a kolektivu, která byla před časem uveřejněna a kterou jeho původní text nereflektuje.

Práci, jak už shora posudku patrně, uznat za práci rigorózní doporučuji.

V Praze dne 26.4.2006

Doc. JUDr. Vladimír Kindl